

Środa, 16 grudnia 2015 r.

P8_TA(2015)0459

Przygotowania do Światowego Szczytu Humanitarnego: wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego: wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej (2015/2051(INI))

(2017/C 399/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 46/182 z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie wzmocnienia koordynacji pomocy humanitarnej w sytuacjach nadzwyczajnych ⁽¹⁾,
- uwzględniając program transformacji Stałego Komitetu Międzyinstytucjonalnego (IASC) ⁽²⁾,
- uwzględniając zasady partnerstwa (zatwierdzone przez światową platformę pomocy humanitarnej) z dnia 12 lipca 2007 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 64/290 z dnia 9 lipca 2010 r. w sprawie prawa do nauki w sytuacjach nadzwyczajnych ⁽⁴⁾ oraz odpowiednie wytyczne, w tym wytyczne UNICEF i UNESCO,
- uwzględniając wytyczne IASC dotyczące integracji interwencji związanych z przemocą uwarunkowaną płcią z operacjami humanitarnymi ⁽⁵⁾,
- uwzględniając ramy działania z Sendai na rzecz redukcji ryzyka klęsk żywiołowych w okresie 2015–2030, przyjęte na Trzeciej Światowej Konferencji ONZ na temat Zapobiegania i Ograniczania Skutków Katastrof, która odbyła się w dniach 14–18 marca 2015 r. w Sendai (Japonia) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 69/313 z dnia 27 lipca 2015 r. ustanawiającą plan działania z Addis Abeby, przyjętą na trzeciej międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania rozwoju ⁽⁷⁾,
- uwzględniając debaty w ramach przygotowywania 32. międzynarodowej konferencji Ruchu Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycza, która ma się odbyć w dniach 8–10 grudnia 2015 r. w Genewie,
- uwzględniając sprawozdanie w sprawie globalnej pomocy humanitarnej z 2015 r. ⁽⁸⁾,
- uwzględniając światowy przegląd pomocy humanitarnej z czerwca 2015 r. ⁽⁹⁾,
- uwzględniając zasady i dobre praktyki udzielania pomocy humanitarnej ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając Panel Wysokiego Szczebla ONZ ds. Finansowania Działań Humanitarnych,

⁽¹⁾ <http://www.un.org/documents/ga/res/46/a46r182.htm>

⁽²⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/iasc-transformative-agenda>

⁽³⁾ https://docs.unocha.org/sites/dms/ROWCA/Coordination/Principles_of_Partnership_GHP_July2007.pdf

⁽⁴⁾ http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/64/290

⁽⁵⁾ <https://interagencystandingcommittee.org/files/guidelines-integrating-gender-based-violence-interventions-humanitarian-action>

⁽⁶⁾ http://www.preventionweb.net/files/43291_sendaiframeworkfordrren.pdf

⁽⁷⁾ http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313

⁽⁸⁾ http://www.globalhumanitarianassistance.org/wp-content/uploads/2015/06/GHA-Report-2015_-Interactive_Online.pdf

⁽⁹⁾ https://www.humanitarianresponse.info/en/system/files/documents/files/gho-status_report-final-web.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.ghdinitiative.org/ghd/gns/principles-good-practice-of-ghd/principles-good-practice-ghd.html>

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczące pomocy humanitarnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konsensus europejski w sprawie pomocy humanitarnej z 2007 r. (zwany dalej „Konsensem europejskim”), wspólną deklarację podpisaną przez Komisję, Radę, Parlament Europejski i państwa członkowskie ⁽²⁾, oraz powiązany plan działania, który ma zostać odnowiony,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiające Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej („inicjatywa „Wolontariusze pomocy UE””) ⁽³⁾ oraz sprawozdanie roczne w sprawie wdrożenia inicjatywy „Wolontariusze pomocy UE” w 2014 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji „Problematyka płci w pomocy humanitarnej: różne potrzeby, dostosowana pomoc” (SWD(2013)0290) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady – sprawozdanie roczne dotyczące polityki Unii Europejskiej w zakresie pomocy humanitarnej i ochrony ludności oraz wdrażania tej polityki w 2014 r. (COM(2015)0406) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności z 2014 r. Dyrekcji Generalnej ds. Pomocy Humanitarnej i Ochrony Ludności ⁽⁸⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 czerwca 2015 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących pomocy gotówkowej na różne cele w ramach reakcji na potrzeby humanitarne ⁽⁹⁾,
- uwzględniając Konwencję praw dziecka ONZ z dnia 20 listopada 1989 r. oraz jej Protokół fakultatywny z dnia 25 maja 2000 r. w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne; uwzględniając wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych (zaktualizowane w 2008 r.),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 26 maja 2015 r. w sprawie nowego globalnego partnerstwa na rzecz eliminacji ubóstwa i na rzecz zrównoważonego rozwoju po roku 2015 ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2013 r. w sprawie podejścia UE do kwestii odporności ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 5 czerwca 2014 r. w sprawie planu działania z Hyogo na lata po roku 2015: zarządzanie ryzykiem w celu budowania odporności ⁽¹²⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie programu transformacji na okres po roku 2015 ⁽¹³⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat z dnia 9 września 2015 r. zatytułowany „Stawić czoła kryzysowi uchodźczemu w Europie: rola Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych” (JOIN(2015)0040) ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, s. 1.

⁽²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/HTML/?uri=URISERV:ah0009&from=EN>

⁽³⁾ Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/transparency/regdoc/rep/1/2015/PL/1-2015-335-PL-F1-1.PDF>

⁽⁵⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/echo/sites/echo-site/files/Gender_SWD_2013.pdf

⁽⁷⁾ http://ec.europa.eu/echo/files/media/publications/annual_report/2014/COM_2015_406_pl.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/echo_aar_2014.pdf

⁽⁹⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9420-2015-INIT/pl/pdf>

⁽¹⁰⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9241-2015-INIT/pl/pdf>

⁽¹¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=PL&f=ST%209325%202013%20INIT>

⁽¹²⁾ http://www.preventionweb.net/files/37783_eccommunicationsdgs.pdf

⁽¹³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_Data/docs/pressdata/EN/foraff/146311.pdf

⁽¹⁴⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=JOIN:2015:0040:FIN:PL:PDF>

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- uwzględniając regionalne, tematyczne i globalne konsultacje w ramach przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie finansowania rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie sytuacji w Jemenie ⁽⁴⁾; z dnia 11 czerwca 2015 r. w sprawie sytuacji w Nepalu po trzęsieniach ziemi ⁽⁵⁾; z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji w obozie dla uchodźców w Jarmuk w Syrii ⁽⁶⁾; z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie Sudanu Południowego, w tym niedawnych porwań dzieci ⁽⁷⁾; z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie kryzysu humanitarnego w Iraku i Syrii, zwłaszcza w kontekście Państwa Islamskiego (IS) ⁽⁸⁾; z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sytuacji w Libii ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając swoje rezolucje z dnia 10 września 2015 r. w sprawie migracji i uchodźców w Europie ⁽¹⁰⁾ i z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu UE ⁽¹¹⁾,
 - uwzględniając art. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który potwierdza, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele”,
 - uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że: „przy realizacji polityk, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, Unia bierze pod uwagę cele współpracy na rzecz rozwoju”,
 - uwzględniając art. 214 TFUE dotyczący działań Unii w dziedzinie pomocy humanitarnej,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 września 2015 r. zatytułowany „W kierunku Światowego Szczytu Humanitarnego: globalne partnerstwo na rzecz skutecznych działań humanitarnych opartych na przyjętych zasadach” (COM(2015)0419) ⁽¹²⁾ i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SWD(2015)0166) ⁽¹³⁾,
 - uwzględniając art. 52 swojego Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych i Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A8-0332/2015),
- A. mając na uwadze, że w bardzo niestabilnym świecie stajemy wobec problemu nasilającej się różnorodności, częstotliwości i intensywności katastrof naturalnych i klęsk głodu oraz bezprecedensowej eskalacji liczby i złożoności konfliktów;
- B. mając na uwadze, że narastające wyzwania, takie jak urbanizacja, gwałtowny wzrost populacji, zmiany demograficzne, występowanie i zwiększona siła klęsk żywiołowych, degradacja środowiska, pustoszenie, zmiana klimatu, liczne długotrwałe i nakładające się konflikty o zasięgu regionalnym oraz niedobór zasobów, zwiększające skutki biedy, nierówności, migracji, wysiedleń i niestabilności, radykalnie zwiększyły potrzebę niesienia pomocy humanitarnej na całym świecie;

⁽¹⁾ <https://www.worldhumanitariansummit.org/>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0196.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0270.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0231.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0187.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0072.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0040.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0010.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0317.

⁽¹¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0176.

⁽¹²⁾ http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=comnat:COM_2015_0419_FIN

⁽¹³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1441187290883&uri=SWD:2015:166:FIN>

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- C. mając na uwadze, że liczba ludzi w potrzebie wzrosła ponad dwukrotnie od 2004 r. do ponad 100 milionów w 2015 r.; mając na uwadze, że 250 milionów ludzi dotkniętych jest kryzysami humanitarnymi; mając na uwadze, że liczba osób przymusowo wysiedlonych osiągnęła najwyższy poziom od czasu II wojny światowej wynoszący 60 milionów, z czego prawie 40 milionów to ludzie wysiedleni na terytorium ich własnych krajów; mając na uwadze, że ponad połowa uchodźców na świecie to dzieci;
- D. mając na uwadze, że do roku 2050 z powodu zmiany klimatu może zostać przesiedlonych miliard osób, a ponad 40 % populacji światowej żyje na obszarach dotkniętych poważnym deficytem wody; mając na uwadze, że straty gospodarcze powodowane przez klęski żywiołowe mogą dramatycznie wzrosnąć z obecnego poziomu 300 mld USD rocznie;
- E. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich ośmiu lat rosnące potrzeby i wyzwania, brak podtrzymywanego zaangażowania oraz zwiększające się koszty pomocy humanitarnej przyczyniły się do wyczerpania możliwości systemu pomocy humanitarnej, co zmusiło organizacje do tymczasowego zawieszenia wsparcia żywnościowego, udzielania schronienia oraz innych ratujących życie działań humanitarnych;
- F. mając na uwadze, że szpitale humanitarne stają się często celami ataków dokonywanych przy pomocy broni masowego użycia; mając na uwadze rosnącą liczbę gróźb i ataków na pracowników pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że bardzo często zagrożone jest bezpieczeństwo pracowników organizacji humanitarnych oraz rannych; mając na uwadze, że ataki te stanowią pogwałcenie międzynarodowego prawa humanitarnego oraz poważne zagrożenie dla przyszłości pomocy humanitarnej;
- G. mając na uwadze, że zasady humanitarne człowieczeństwa, neutralności, bezstronności i niezależności oraz podstawowe przepisy w dziedzinie prawa humanitarnego i praw człowieka zawarte w konwencjach genewskich i ich protokołach dodatkowych muszą być podstawą wszystkich działań humanitarnych; mając na uwadze, że osobom wysiedlonym należy zapewnić bezwarunkową ochronę, i że konieczne jest zapewnienie niezależności pomocy, tj. pomocy niezależnej od wszelkich względów politycznych, gospodarczych i względów bezpieczeństwa oraz wolnej od wszelkiego rodzaju dyskryminacji;
- H. mając na uwadze, że wszystkie strony zaangażowane w konflikt, w tym państwowe i niepaństwowe siły zbrojne, muszą zagwarantować podmiotom udzielającym pomocy humanitarnej konieczny dostęp, aby mogły pomagać zagrożonej, dotkniętej konfliktem ludności cywilnej;
- I. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta są nie tylko nieproporcjonalnie narażone na ryzyko w rejonach katastrof – w czasie sytuacji nadzwyczajnych oraz w ich następstwie – lecz także narażone są na wykorzystanie, marginalizację oraz przemoc na tle seksualnym i ze względu na płeć, wykorzystywane jako broń; mając na uwadze, że kobiety i dzieci narażone są na podwyższone ryzyko z powodu wysiedlenia oraz załamania się normalnych struktur ochrony i wsparcia; mając na uwadze, że międzynarodowe prawo humanitarne wymaga, aby wszelka dostępna opieka lekarska była udzielana bez dyskryminacji kobietom i dziewczętom, które padły ofiarą gwałtu w czasie wojny; mając na uwadze, że niebezpieczna aborcja znajduje się w wykazie Światowej Organizacji Zdrowia jako jedna z trzech głównych przyczyn umieralności matek; mając na uwadze, że zapewnienie opieki zdrowotnej matkom, opieki psychologicznej kobietom zgwałconym, edukacji i edukacji szkolnej dzieciom wysiedlonym stanowią znaczące wyzwania w warunkach obozów dla uchodźców;
- J. mając na uwadze, że skonsolidowany apel o środki na cele humanitarne na 2015 r. osiągnął rekordowo wysoki poziom w historii ONZ, tzn. blisko 19 mld euro; mając na uwadze, że pomimo rekordowych wkładów wniesionych przez darczyńców sfinansowano jedynie jedną czwartą globalnego apelu przy usilnych staraniach podejmowanych przez UE w celu finansowania globalnych apelów humanitarnych i działań wspieranych przez DG ECHO; mając na uwadze, że nasila to potrzebę skoordynowanego na szczeblu międzynarodowym, terminowego, przewidywalnego i elastycznego finansowania dostosowanego do różnych kontekstów i podtrzymywanego przez nowe partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz innowacyjnej gotowości oraz sposobów zapewniania środków; mając na uwadze, że UE podejmuje usilne starania w celu finansowania globalnych apelów humanitarnych i działań ECHO; mając na uwadze, że odnowione zobowiązanie do osiągnięcia celu pomocy w wysokości 0,7 % i terminowe wywiązanie się z obietnic jest tym istotniejsze w tym kontekście;
- K. mając na uwadze, że większość kryzysów humanitarnych ma przyczyny spowodowane przez człowieka; mając na uwadze, że 80 % międzynarodowej pomocy humanitarnej UE koncentruje się na kryzysach wywołanych przez ludzi, które wymagają przede wszystkim rozwiązań politycznych, a nie tylko humanitarnych; mając na uwadze, że ubóstwo i podatność na kryzysy są nierozzerwalnie powiązane, co podkreśla potrzebę zajęcia się podstawowymi przyczynami kryzysów, aby budować odporność, podnosić potencjał w zakresie przystosowywania się do katastrof naturalnych i zmiany klimatu oraz zaspokajając długoterminowe potrzeby dotkniętych kryzysami ludzi; mając na uwadze, że konsekwencje kryzysów humanitarnych, takie jak migracja i wyzwania związane z uchodźcami, będą przybierały na sile, jeśli nie zareaguje się na pierwotne przyczyny i nie zapewni lepszego powiązania między pomocą humanitarną a pomocą w ramach współpracy rozwojowej;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- L. mając na uwadze, że pomoc humanitarna i rozwój są ze sobą powiązane, szczególnie w świetle potrzeby zwiększenia odporności na katastrofy poprzez ograniczanie ryzyka i ochronę przed wstrząsami, jako zasadnicze sposoby zmniejszania potrzeb w zakresie pomocy humanitarnej i zwalczania zakłóceń w zakresie ochrony zdrowia, higieny, edukacji, odżywiania, a nawet podstawowego schronienia;
- M. mając na uwadze, że międzynarodowa, lokalna i regionalna koordynacja, wymiana informacji i wspólne planowanie, gromadzenie danych i oceny wyników pomogą usprawnić proces podejmowania decyzji, skuteczność, efektywność i odpowiedzialność w zakresie zapewniania pomocy;
- N. mając na uwadze, że istnieje potrzeba wypracowania większego zaufania i dalszej współpracy między podmiotami sektora prywatnego, organizacjami pozarządowymi, władzami lokalnymi, organizacjami międzynarodowymi i rządami; mając na uwadze, że zasoby biznesowe, wiedza specjalistyczna, łańcuchy dostaw, możliwości badawcze i rozwojowe oraz logistyka mogą służyć do zapewnienia bardziej efektywnego przygotowania i działania humanitarnego;
- O. mając na uwadze, że finansowanie w ramach rozdziału na pomoc humanitarną UE w wysokości 909 mln euro w 2015 r. stanowi mniej niż 1 % całkowitego budżetu Unii; mając na uwadze, że usprawnienie powiązania pomocy doraźnej ze wsparciem długoterminowym stanowi jeden z elementów służących zmniejszeniu obecnych rozbieżności pomiędzy nadzwyczajnymi potrzebami humanitarnymi a dostępnymi środkami;
- P. mając na uwadze, że organizacje pozarządowe i międzynarodowe, takie jak Czerwony Krzyż i agencje ONZ są obecnie głównymi podmiotami realizującymi wsparcie humanitarne, udzielającymi pomocy ratującej życie i ochrony dla około 120 mln osób rocznie;
- Q. mając na uwadze, że zapobieganie, krajowa reakcja i krajowe możliwości odgrywają ważną rolę w jak najlepszym zaspokajaniu potrzeb i zmniejszaniu zapotrzebowania na pomoc międzynarodową; mając na uwadze, że w 2015 r. z łącznej międzynarodowej pomocy humanitarnej tylko 2 % trafiło bezpośrednio do lokalnych i krajowych organizacji pozarządowych z krajów poszkodowanych, chociaż ich reaktywność, znajomość potrzeb i możliwości dotarcia do poszkodowanych jest zazwyczaj lepsza niż u innych podmiotów; mając na uwadze rosnące zapotrzebowanie na zapewnienie odpowiedzialności wobec dotkniętych kryzysem ludzi i społeczności;
- R. mając na uwadze, że podstawą dla pomocy humanitarnej muszą być nadal potrzeby zgodne z oceną organizacji humanitarnych; mając na uwadze, że darczyńcy powinni powstrzymać się od używania pomocy jako narzędzia zarządzania kryzysowego;
- S. mając na uwadze, że działalność humanitarna i wykorzystywane narzędzia powinny być dostosowane do wspólnie ocenianych potrzeb oraz powinny być uzależnione od rozmaitych kontekstów; mając na uwadze, że niezwykle ważne jest, aby zostały podjęte wszelkie starania w celu zapewnienia, by w wysiłkach podejmowanych w ramach działalności humanitarnej uwzględniano poszanowanie praw człowieka, a zwłaszcza szczególne potrzeby kobiet, dzieci, ludzi starszych, osób niepełnosprawnych, mniejszości, ludności autochtonicznej oraz innych grup szczególnie wrażliwych;
- T. mając na uwadze, że zachęca się globalne podmioty do włączenia działań humanitarnych do mechanizmów sprawozdawczości i monitorowania przestrzegania praw człowieka;
- U. mając na uwadze, że pierwszy Światowy Szczyt Humanitarny, który ma się odbyć w Stambule w dniach 23–24 maja 2016 r., powinien doprowadzić do nadania nowego kształtu modelowi działalności humanitarnej, tak aby stała się ona bardziej otwarta, skuteczniejsza, przejrzysta i prawdziwie globalna oraz aby mogła stawić czoło przewidywanemu wzrostowi potrzeb humanitarnych związanych z obecnymi i przyszłymi wyzwaniami, takimi jak bezpieczeństwo żywnościowe, wzrost populacji, zmiana klimatu, niestabilność, bezpieczeństwo pracowników humanitarnych, przymusowe wysiedlenia i rozwój społeczno-gospodarczy;
- V. mając na uwadze, że Światowy Szczyt Humanitarny będzie poprzedzony licznymi negocjacjami międzyrządowymi – dotyczącymi zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, finansowania rozwoju, programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju po 2015 roku i zmiany klimatu – które w nadchodzących latach będą kształtować sytuację w zakresie rozwoju i działalności humanitarnej i tym samym stworzą wyjątkową, niezwykle istotną i konkretną możliwość dostosowania celów, zasad i działań, a światu umożliwią zaspokojenie potrzeb oraz budowanie odporności osób wymagających szczególnie traktowania w sposób bardziej spójny;
- W. mając na uwadze, że jako główny darczyńca UE ma obowiązek i konieczne środki, aby objąć przywódczą rolę w poszukiwaniu lepszych i innowacyjnych sposobów w celu zaspokojenia potrzeb milionów ludzi dotkniętych konfliktami i katastrofami naturalnymi oraz zapewnienia wykonalnych długoterminowych rozwiązań w tym zakresie;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

- X. mając na uwadze, że obserwowana ostatnio eskalacja, globalne wskaźniki ostrego niedożywienia oraz odczuwalne w skali regionalnej i międzynarodowej skutki politycznej niestabilności w krajach sklasyfikowanych na poziomie 3 ponownie przypomniły o potrzebie przyspieszenia przez Światowy Szczyt Humanitarny transformacji systemu humanitarnego oraz lepszego służenia ludziom znajdującym się w potrzebie;

Od globalnych konsultacji do globalnego działania

1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję Sekretarza Generalnego ONZ o zwołaniu pierwszego wielostronnego Światowego Szczytu Humanitarnego i gotowość Turcji do goszczenia go; apeluje do państw członkowskich o wsparcie Światowego Szczytu Humanitarnego oraz realizację wiążących wniosków Rady zawierających konkretne zobowiązania i priorytetowe obszary działania i jednocześnie dążenie do osiągnięcia efektywności operacyjnej, wspólnych standardów jakości, lepszej koordynacji i partnerstwa z nowymi darczyńcami w oparciu o bezstronną politycznie pomoc oraz wspólne zrozumienie i stosowanie zasad humanitarnych człowieczeństwa, neutralności, bezstronności i niezależności, jak również poszanowanie zobowiązań wynikających z międzynarodowego prawa humanitarnego;

2. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę ONZ na rzecz gromadzenia danych wywiadowczych z całego świata w celu przygotowania się do klęsk żywiołowych i konfliktów oraz aby dowiedzieć się, jak oszczędzić i chronić większą liczbę ludzi przed wpływem takich kryzysów; z zadowoleniem przyjmuje również organizację ośmiu konsultacji regionalnych, które obejmują także posiedzenia tematyczne i światowe konsultacje – z przedstawicielami rządów, społeczeństwa obywatelskiego, organizacji pozarządowych, sieci wolontariuszy, przedsiębiorstw, sieci religijnych – a także inicjatywę konsultacji internetowych oraz ustanowienie panelu wysokiego szczebla ds. finansowania działań humanitarnych, któremu współprzewodniczy UE;

3. podkreśla, że obecne ogromne wyzwania humanitarne wymagają bardziej integracyjnego, zróżnicowanego i prawdziwie globalnego systemu humanitarnego, który ma zostać wzmocniony na Światowym Szczytcie Humanitarnym, i uznaje jednocześnie różnorodność w obecnym systemie pomocy humanitarnej oraz komplementarne role wszystkich podmiotów; apeluje do UE o propagowanie światowego konsensusu w sprawie operacji humanitarnych, potwierdzającego zasady pomocy humanitarnej oraz obowiązki i uprawnienia wynikające z międzynarodowego prawa humanitarnego, zapewniając skoncentrowaną na człowieku i opartą na prawach człowieka ochronę cywilną, jak również nakładającego na rządy odpowiedzialność za ich role i obowiązki związane z ochroną ludzi; zwraca uwagę na negatywne skutki upolitycznienia pomocy humanitarnej i przypomina, że podtrzymywanie i stałe zobowiązanie do przestrzegania kluczowych zasad humanitarnych jest niezmiernie ważne do zapewnienia przestrzeni humanitarnej na obszarach objętych konfliktem i klęskami żywiołowymi;

4. podkreśla, że aby Światowy Szczyt Humanitarny miał znaczenie, jego dokument końcowy powinien zawierać pięcioletni plan działania na rzecz rozwoju i realizacji podjętych konkretnych zobowiązań politycznych z uwzględnieniem międzyrządowego monitorowania i ram odpowiedzialności, oceny praktyk organizacji i badania skutków, uwzględniającego uczestnictwo odnośnych zainteresowanych stron;

5. apeluje do Światowego Szczytu Humanitarnego o powiązanie agendy rozwoju na okres po 2015 r., ram działania z Sendai na rzecz redukcji ryzyka klęsk żywiołowych oraz konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP21) w celu zwiększenia spójności polityk i instytucji służących budowaniu odporności na klęski żywiołowe i żądania bardziej aktywnej roli podmiotów odpowiedzialnych za rozwój w budowaniu odporności; apeluje do rządów darczyńców o rozwijanie na potrzeby swoich polityk krajowych wspólnego zestawu celów, priorytetów i wskaźników łączących te ramy;

6. apeluje do UE i państw członkowskich, aby jako najwięksi darczyńcy i kluczowe podmioty operacyjne aktywnie dawały przykład; podkreśla, że wszystkie operacje humanitarne UE powinny opierać się na zasadach solidarności, odpowiedzialności i rozliczalności oraz powinny mieć na celu zapewnienie opieki, zarówno fizycznej, jak i psychologicznej, osobom najbardziej narażonym; apeluje o globalne, kompleksowe i długoterminowe rozwiązanie problemu ogromnej liczby ludzi uciekających z regionów objętych konfliktami; zauważa, że rola i wiarygodność Europy na światowej scenie humanitarnej waży się również w odniesieniu do reakcji w UE na obecny kryzys;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

7. apeluje do Światowego Szczytu Humanitarnego o zobowiązanie się do systematycznego, opartego na wynikach i partycypacyjnego podejścia poprzez ustanowienie szczegółowych wskaźników i metodologii pracy, które mają być wzmocnione i podzielane przez darczyńców i agencje wykonawcze, aby ludzie dotknięci kryzysami uczestniczyli w całym cyklu akcji humanitarnej; apeluje do Światowego Szczytu Humanitarnego o działanie na rzecz instytucjonalizacji, lepszego monitorowania i oceny ram odpowiedzialności ONZ wobec poszkodowanej ludności;

8. podkreśla, że Światowy Szczyt Humanitarny jest również okazją dla wszystkich zainteresowanych stron do refleksji nad istotną potrzebą reformy ONZ w kierunku integracyjnego, przejrzystego i efektywnego systemu koordynacji z bardziej zintegrowanym i lepiej funkcjonującym Stałym Komitetem Międzyinstytucjonalnym (IASC), do większego zaangażowania się, we współpracy z partnerami, w zwiększenie komplementarności i pełne wdrożenie programu transformacji oraz wzmocnienie wielostronnego systemu pomocy humanitarnej na wypadek każdego kryzysu poprzez ustanowienie wiarygodnego systemu oceny potrzeb, służącego jako podstawa do wspólnych apeli (zapewniając kompleksowe śledzenie finansowe), system porównania kosztów między agencjami oraz mechanizm monitorowania i oceny;

9. zwraca szczególną uwagę na fakt, że bez znacznych i kompleksowych środków takie globalne działania nie będą skuteczne; podkreśla, że zajęcie się nowymi i długotrwałymi katastrofami i zagrożeniami wymaga unikania systemów równoległych, poszerzenia podstawy finansowania, długoterminowych przewidywalnych inwestycji i zgodności z nową agendą zrównoważonego rozwoju, głównie poprzez promowanie wspólnej oceny ryzyka i potrzeb, planowania i finansowania przez podmioty zaangażowane w pomoc humanitarną, rozwój i walkę ze zmianą klimatu; podkreśla, że zwiększenie komplementarności pomocy humanitarnej i rozwojowej w celu zapewnienia skuteczności oraz zlikwidowania luk w finansowaniu pomocy humanitarnej jest konieczne, a także powinno iść w parze ze zwiększonym finansowaniem pomocy na rzecz rozwoju; przypomina w tym kontekście wieloletnie międzynarodowe zobowiązanie do osiągnięcia poziomu wydatków w wysokości 0,7 % DNB;

10. wzywa UE jako podmiot przekazujący najwięcej na świecie środków na pomoc humanitarną, aby odegrała przywódczą rolę podczas Światowego Szczytu Humanitarnego, apelując o elastyczniejsze metody świadczenia pomocy humanitarnej oraz o proaktywne i spójne środki oraz skuteczne narzędzia zapobiegania kryzysom; wzywa UE i innych darczyńców, aby wywiązali się ze swoich zobowiązań finansowych i opracowali sposoby skrócenia czasu, który wpływa od powzięcia zobowiązań finansowych do podjęcia działań w terenie; podkreśla ponadto znaczenie sprawozdawczości w dziedzinie praw człowieka jako mechanizmu wczesnego ostrzegania przed kryzysami i zachęca Światowy Szczyt Humanitarny, aby uwzględnił tę kwestię, odchodząc od kultury reagowania, a dążąc do kultury zapobiegania;

Zaspokajanie potrzeb ludzi z terenów objętych konfliktami

11. apeluje do UE o umiejscowienie ochrony w centrum operacji humanitarnych w zakresie uzasadnionym potrzebami poprzez stworzenie systemu zgodności i poprzez wprowadzenie jej w główny nurt programowania; podkreśla potrzebę instytucjonalizacji roli funkcjonariuszy ochrony, a także rozwoju strategicznych i zintegrowanych sposobów podejścia przy zapewnieniu wystarczających funduszy na działania dotyczące ochrony również w pierwszej fazie sytuacji wyjątkowych; wzywa UE do większego zaangażowania się w podejście oparte na prawach człowieka w operacjach humanitarnych, aby zapewnić poszanowanie godności oraz potrzeb i praw konkretnych szczególnie narażonych grup, zwłaszcza kobiet, młodzieży, migrantów, osób żyjących z HIV, osób LGBTI i osób niepełnosprawnych;

12. apeluje do UE o promowanie na Światowym Szczyt Humanitarny kompleksowego porozumienia w sprawie praktycznych sposobów wzmocnienia poszanowania i zgodności międzynarodowego prawa humanitarnego, międzynarodowych praw człowieka i prawa dotyczącego uchodźców, takich jak upowszechnianie zasad międzynarodowego prawa humanitarnego wśród administracji regionalnych i krajowych, sił bezpieczeństwa, władz lokalnych i przywódców społeczności, a także o wspieranie roli Międzynarodowego Trybunału Karnego w położeniu kresu bezkarności za łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego i międzynarodowych praw człowieka;

13. podkreśla potrzebę rozszerzenia konwencji w sprawie uchodźców i Konwencji z Kampali w celu udzielania ochrony i pomocy osobom przesiedlonym na całym świecie, jak również osobom dotkniętym zmianami klimatu, a także chronienia ich przed różnymi formami przemocy, takimi jak handel ludźmi, przemoc ze względu na płeć oraz przemoc w miastach i przemoc ekonomiczna, ponieważ mogą one mieć uzasadnione obawy przed prześladowaniem lub mogą być narażone na ryzyko doznania poważnej krzywdy; podkreśla, że migranci muszą otrzymać taki sam poziom ochrony ich praw, jaki gwarantuje się wszystkim innym grupom w czasie kryzysu; apeluje o zwrócenie uwagi na grupy szczególnie wrażliwe, takie jak migranci, bezpaństwowcy i uchodźcy, które często zaniedbuje się w debacie humanitarnej; apeluje o stworzenie nowej generacji narzędzi ochrony praw człowieka, by pomóc w ochronie tych grup ludności;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

14. podkreśla konieczność fundamentalnej zmiany we wsparciu udzielanym uchodźcom oraz krajom i społecznościom przyjmującym; popiera sprawozdanie podsumowujące globalne konsultacje, wzywające Światowy Szczyt Humanitarny do zbadania kompleksowego „porozumienia w sprawie przyjmowania uchodźców”, w którym uznaje się wkład państw przyjmujących, organizuje długoterminowe, przewidywalne i stabilne pakiety finansowe dla ich wsparcia, oferuje uchodźcom samodzielność poprzez dostęp do możliwości zarobkowania oraz tworzy bardziej sprawiedliwe zasady ich przesiedlania do krajów trzecich;

15. apeluje do UE i państw członkowskich o działanie na rzecz wspólnego globalnego zrozumienia i wdrożenia zasad humanitarnych podczas przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego oraz wspólnego opracowania szeroko partycypacyjnego kodeksu postępowania wśród obecnych i nowych darczyńców w celu dzielenia się najlepszymi praktykami, ułatwienia dostępu do ludzi w potrzebie oraz wzmocnienia istniejących zobowiązań w zakresie dobrych praktyk darczyńców, takich jak zasady udzielania pomocy humanitarnej;

16. apeluje do UE o popieranie włączenia przejrzystości i odpowiedzialności jako zasad przewodnich do deklaracji Światowego Szczytu Humanitarnego poprzez stosowanie znaczników i danych segregowanych (tj. wskazujących na płeć, wiek, ze szczególnymi zmiennymi w odniesieniu do dzieci) jako podstawy do projektowania i oceny programów oraz promowanie standardu międzynarodowej inicjatywy na rzecz przejrzystości pomocy humanitarnej w celu zapewnienia międzynarodowych ram rozliczalności wyników do mierzenia postępów;

17. podkreśla konieczność zapewnienia żywności, wody, schronienia, urządzeń sanitarnych i opieki medycznej, co stanowi elementarne prawo każdej istoty ludzkiej; jest głęboko zaniepokojony ryzykiem epidemii związanym ze złymi warunkami sanitarnymi i ograniczonym dostępem do bezpiecznej wody pitnej, a także brakiem dostępu do podstawowych leków w sytuacjach kryzysu humanitarnego; apeluje do UE o odegranie pierwszoplanowej roli w gwarantowaniu odpowiednich dostaw podstawowych leków i bezpiecznej wody pitnej w sytuacjach kryzysu humanitarnego;

18. zachęca Unię i wszystkie podmioty międzynarodowe do usprawnienia, w obozach dla uchodźców, technik pomocy humanitarnej, w szczególności poprzez dostarczenie mobilnych laboratoriów do zwalczania epidemii chorób zakaźnych, poprawę metod dystrybucji pomocy doraźnej z uwzględnieniem kategorii osób szczególnie wrażliwych, a także poprawę higieny i doraźnej infrastruktury sanitarnej;

19. podkreśla potrzebę włączenia ochrony dzieci jako integralnej części działań humanitarnych w celu zapobiegania i reagowania na nadużycia, zaniedbania, wyzysk i przemoc wobec dzieci; podkreśla fakt, że dzieci są głównymi czynnikami zmian, dlatego istotne znaczenie ma tworzenie przestrzeni przyjaznej dziecku jako części działań humanitarnych;

20. podkreśla centralną rolę, jaką odgrywają kobiety w czasie konfliktu oraz w sytuacjach pokonfliktowych, ponieważ jako pierwsze reagują w sytuacjach kryzysowych, utrzymując razem swoje rodziny i wspólnoty; apeluje do darczyńców i rządów o uwzględnianie kwestii równouprawnienia płci przy tworzeniu programów w zakresie pomocy humanitarnej i wspieranie upodmiotowienia kobiet i dziewcząt;

21. nalega, by świadczenie pomocy humanitarnej było zgodne z międzynarodowym prawem humanitarnym i by pomoc humanitarna UE nie podlegała ograniczeniom nakładanym przez innych partnerów udzielających pomocy; wyraża zaniepokojenie ciągłym wykorzystywaniem gwałtów i innych form przemocy na tle seksualnym oraz ze względu na płeć jako narzędzia walki w nadzwyczajnych sytuacjach humanitarnych i potępia te praktyki; podkreśla, że należy zająć się problemem przemocy oraz jej konsekwencjami fizycznymi i psychicznymi; wzywa do globalnego zaangażowania na rzecz zapewnienia, że kobiety i dziewczęta są bezpieczne od początku każdej sytuacji nadzwyczajnej lub kryzysu poprzez zajęcie się zwiększonym ryzykiem przemocy seksualnej i związanej z płcią, podnoszenie świadomości, zapewnienie ścigania sprawców takich aktów przemocy oraz zapewnienie w sytuacjach kryzysu humanitarnego kobietom i dziewczętom – czego wymaga międzynarodowe prawo humanitarne i co przewidziane jest w konwencjach genewskich i ich protokołach dodatkowych – dostępu do pełnego zakresu usług w dziedzinie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym bezpiecznych aborcji, zamiast utrzymywania stanu, który jest równoznaczny z nieludzkim traktowaniem;

22. uważa, że cały personel zaangażowany w niesienie pomocy humanitarnej, w tym policja i wojsko, powinien przejść odpowiednie szkolenie uświadliwiające na kwestię płci oraz że należy koniecznie wprowadzić surowy kodeks postępowania, aby przeciwdziałać nadużyciu przez ten personel swojej pozycji, zapewniając tym samym poszanowanie równouprawnienia płci;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

23. apeluje do podmiotów udzielających pomocy humanitarnej o uwzględnianie strategii w zakresie przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć i łagodzenia jej skutków we wszystkich swoich działaniach w danym sektorze, co ułatwi wskazywanie nowych unijnych instrumentów finansowania, a także o podsumowanie w tym celu zmienionych wytycznych dotyczących włączenia działań związanych z przemocą ze względu na płeć do działań humanitarnych, opracowanych przez Global Protection Cluster (światowy zespół ds. ochrony); uważa również, że podmioty udzielające pomocy humanitarnej (w tym UE) powinny mieć na uwadze dziewczęta i chłopców (zwłaszcza dorastające dziewczęta) na wszystkich etapach gotowości na wypadek klęsk żywiołowych i działań z tym związanych;

24. apeluje do odnośnych organizacji humanitarnych, by wzmocniły koordynację swoich działań w celu zidentyfikowania ofiar oraz potencjalnych ofiar wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania w celach seksualnych, a także ich ochrony przed tymi zagrożeniami;

25. uznaje wartość kompleksowego podejścia UE w koordynacji i zapewnianiu spójności szerokiej gamy unijnych instrumentów polityki zewnętrznej, aby inwestować w trwałe rozwiązania polityczne; zwraca uwagę na specjalne cechy pomocy humanitarnej oraz podkreśla, że konieczne jest rozróżnienie działań humanitarnych od kwestii zagranicznych, politycznych, bezpieczeństwa i walki z terroryzmem poprzez przyjęcie środków bezpieczeństwa; ubolewa z powodu nadużywania lub nieprzestrzegania zasad działalności humanitarnej, ponieważ takie nadużycia w istotny sposób osłabiają świadczenie pomocy oraz bezpieczeństwo pracowników organizacji humanitarnych; nalega, by środki służące zwalczaniu terroryzmu nie podważały ani nie utrudniały wysiłków humanitarnych i zwraca się do Światowego Szczytu Humanitarnego o rozwiązanie tego problemu w odpowiedni sposób;

Skuteczność operacji humanitarnych

26. potępia systematyczne udaremnianie prób świadczenia pomocy humanitarnej i wszelkie działania naruszające zasady zapewniające ochronę przed „nieudzielaniem pomocy osobom w niebezpieczeństwie” oraz zasadę „non-refoulement”, stosowane wobec osób przesiedlonych przez jakiegokolwiek podmioty, bez względu na to czy są one członkami UE, czy też nie; apeluje do rządów, aby wypełniały swoje podstawowe obowiązki w zakresie ochrony i pomocy ludności cywilnej oraz ustanowiły ramy prawne i polityczne w celu ułatwienia dostępu do pomocy humanitarnej i jej dostarczania, zgodnie z międzynarodowym prawem humanitarnym; proponuje, aby ramy te obejmowały zwolnienia podatkowe, obniżenie kosztów transakcyjnych przepływających przekazów pieniężnych i uproszczone procedury celne; apeluje do darczyńców, rządów przyjmujących i podmiotów wdrażających o poszanowanie udzielania pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami oraz o wypełnianie swoich obowiązków w celu zapewnienia, by do wszystkich osób w potrzebie docierała profesjonalna, szybka i wysokiej jakości pomoc, nawet w regionach najbardziej oddalonych;

27. wyraża głębokie zaniepokojenie, w kontekście lepszej ochrony podmiotów udzielających pomocy humanitarnej, powtarzającymi się atakami na pracowników oraz infrastrukturę organizacji humanitarnych, w tym na szpitale; podkreśla, że potrzebna jest intensyfikacja działań w celu poprawy ich bezpieczeństwa oraz ochrony i swobody przemieszczania się na mocy prawa międzynarodowego; wspiera systematyczne wprowadzanie specjalnych klauzul zwiększających odpowiedzialność za ochronę pracowników organizacji humanitarnych do przepisów prawnych i planów działania darczyńców w odniesieniu do wszystkich krajów, a także stałe i systematyczne monitorowanie i zgłaszanie ataków na pracowników organizacji humanitarnych;

28. popiera zalecenia Komisji dotyczące kompleksowej tablicy wskaźników efektywności;

29. podkreśla potrzebę kontynuowania dialogu na temat komplementarnych ról i mandatów różnych organizacji humanitarnych; uważa, że należy dokonać wyraźnego rozróżnienia pomiędzy podmiotami cywilnymi prowadzącymi działalność humanitarną, a podmiotami wojskowymi; uważa, że priorytetowy charakter należy nadać cywilnym działaniom humanitarnym; zachęca Światowy Szczyt Humanitarny do zbadania nowych ram służących lepszej koordynacji podmiotów jako kluczowego elementu bardziej skutecznej, efektywnej i właściwej pomocy humanitarnej; podkreśla potrzebę lepszej analizy lokalnych zdolności operacyjnych oraz lepszej wspólnej oceny potrzeb i rozliczalności operacji humanitarnych;

30. wzywa do podjęcia istotnych wysiłków w celu skutecznego zagwarantowania prawa do edukacji w sytuacjach przedłużającego się kryzysu humanitarnego, poprzez zapewnienie niezbędnych zasobów finansowych i ludzkich, gdyż brak edukacji zagraża przyszłości dzieci i dalszemu rozwojowi każdego społeczeństwa; podkreśla znaczenie ciągłej edukacji dla ochrony i wspierania wspólnych i powszechnych wartości, takich jak godność ludzka, równość, demokracja i prawa człowieka;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

31. mając na uwadze, że liczba dzieci pozbawionych dostępu do kształcenia jest alarmująca, oraz uwzględniając ogromne znaczenie kształcenia dla budowania odporności ludności, z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do zwiększenia finansowania na kształcenie dzieci w nadzwyczajnych sytuacjach humanitarnych; apeluje do Rady o zatwierdzenie wniosku Komisji dotyczącego przeznaczenia na ten cel 4 % budżetu UE na pomoc humanitarną; uważa, że wzrost ten nie powinien prowadzić do poświęcenia mniejszej uwagi innym podstawowym potrzebom;
32. wyraża swoje zaniepokojenie co do edukacji i nauki szkolnej dzieci w obozach dla uchodźców oraz nakłania UE i wszystkie podmioty międzynarodowe do zwiększenia zdolności w zakresie zapewnienia nauki szkolnej w obozach dla uchodźców;
33. przyznaje, że przewidywalność, elastyczność operacyjna i wieloletnie wkłady to kluczowe warunki wstępne dla efektywnego i skutecznego dostarczania pomocy; apeluje do UE i państw członkowskich o wzmocnienie zasad i dobrych praktyk udzielania pomocy humanitarnej w deklaracji Światowego Szczytu Humanitarnego;
34. podkreśla potrzebę podjęcia globalnych działań w celu rozwiązania problemu luki w finansowaniu; apeluje o ustanowienie światowego funduszu pomocy humanitarnej (GFHA) wspierającego uczestnictwo i włączenie darczyńców spoza DAC, łączącego wszystkie istniejące międzynarodowe mechanizmy finansowe, zasoby krajowe i fundusze wspólnego finansowania (fundusze ONZ ds. pomocy w sytuacjach kryzysowych, fundusze CERF, fundusze powiernicze itp.) oraz uzupełnianego przez dobrowolne wpłaty wnoszone przez rządy, sektor prywatny i organizacje regionalne; sugeruje, że wpłaty można wykorzystać na wypełnienie luk w zobowiązaniach dotyczących pomocy humanitarnej dla sytuacji nadzwyczajnych na poziomie 3, wspieranie gotowości, zapewnienie pakietu odporności socjalnej dla uchodźców długoterminowych lub na radzenie sobie w nieprzewidywanych sytuacjach nadzwyczajnych, takich jak m.in. epidemia wirusa Ebola;
35. podkreśla potrzebę pełnego uruchomienia i przemodelowania przez międzynarodowe instytucje finansowe swojego zaangażowania w nisko oprocentowane pożyczki, głównie poprzez przededefiniowanie swych kryteriów kwalifikowania funduszy preferencyjnych, aby umożliwić bardziej elastyczne reagowanie przez instytucje na sytuacje niestabilności i przyrzeć się bliżej krajowym możliwościom zwiększenia zasobów krajowych;
36. wzywa rządy, darczyńców i sprzyjające im otoczenie do uproszczenia wymogów administracyjnych dla partnerów wykonawczych poprzez usprawnienie procedur i mapowanie najlepszych praktyk w zakresie administracji, zawierania umów i sprawozdawczości, przy jednoczesnym zapewnieniu rozliczalności oraz do wspierania inicjatyw, które mają na celu stale pomagać w zwiększeniu potencjału i monitorowaniu lokalnych podmiotów oraz wzmocnieniu krajowych struktur koordynacyjnych;
37. podkreśla, że aby w lepszy sposób ochraniać i gwarantować życie i godność poszkodowanej ludności, lokalne organizacje pozarządowe muszą mieć dostęp do bezpośredniego finansowania; wzywa państwa członkowskie UE i darczyńców do znacznego zwiększenia bezpośredniego finansowania dla lokalnych organizacji humanitarnych, które mają możliwości, wiedzę i zdolności do działania w tym obszarze, przy jednoczesnym zapewnieniu rozliczalności;
38. apeluje do Światowego Szczytu Humanitarnego o ustanowienie nowego układu dla zaangażowania w państwach niestabilnych i w sytuacjach przedłużającego się kryzysu za pomocą stałych programów, planów wdrożeniowych i przewidywalnego finansowania rozwoju; podkreśla, że plan działania z Addis Abeby kładzie nacisk na potrzebę inwestycji w systemy ochrony socjalnej i sieci bezpieczeństwa, aby szybciej i skuteczniej zwiększyć reakcję w sytuacjach niestabilności;

Ograniczanie podatności na zagrożenia i zarządzanie ryzykiem

39. podkreśla potrzebę dostosowania systemu pomocy humanitarnej do lokalnych, krajowych i regionalnych wymogów oraz potrzebę upodmiotowienia i regularnego zaangażowania ludności dotkniętej kryzysami, w tym kobiet w każdym wieku, dzieci, osób niepełnosprawnych, mniejszości i ludności autochtonicznej poprzez uznanie ich roli jako inicjatorów zmian, gromadząc, w miarę możliwości, informacje od tych populacji oraz konsultując się z nimi przy planowaniu i wdrażaniu działań humanitarnych;
40. podkreśla, że zamiast podejmować równoległe działania reakcja międzynarodowa powinna korzystać z istniejących lokalnych lub krajowych inicjatyw i partnerstw; podkreśla wagę wzmocnienia możliwości lokalnych i regionalnych w zakresie świadczenia pomocy humanitarnej i, w miarę możliwości, tworzenia procesów włączających, w których w procedurze planowania uwzględnione są lokalne władze, społeczeństwo obywatelskie, sektor prywatny i populacje dotknięte kryzysem;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

41. podkreśla potrzebę stworzenia nowego globalnego modelu komplementarności, na którym można oprzeć współpracę podmiotów udzielających pomocy humanitarnej i rozwojowej – umożliwiając im stopniowe budowanie odpornych i samodzielnych społeczeństw – począwszy od wspólnej analizy i planowania; podkreśla, że taki model powinien obejmować, po pierwsze, strategię wejścia dla podmiotów działających na rzecz rozwoju w celu umożliwienia im budowania pomostów współpracy w tym obszarze, po drugie, modyfikatory kryzysu w programach rozwoju, a po trzecie, strategię wycofywania pomocy humanitarnej umożliwiające bardziej elastyczne podejście, a także powinien zawierać dobrze rozliczalny i elastyczny mechanizm wieloletniego finansowania w celu reagowania na przedłużający się kryzys; podkreśla znaczenie współpracy z lokalnymi organizacjami pozarządowymi i liderami społeczeństwa obywatelskiego na rzecz ustanowienia stałych struktur na obszarach zagrożonych konfliktami;

42. apeluje do Komisji o przedstawienie inicjatywy powiązania pomocy humanitarnej, współpracy na rzecz rozwoju i odporności w bardziej systematyczny sposób, tak aby umożliwić UE bardziej elastyczne i skuteczne reagowanie na rosnące potrzeby, a także wspierać refleksję nad lepszym powiązaniem ze Światowym Szczytem Humanitarnym; apeluje do UE o wykorzystanie średniookresowego przeglądu obecnych wieloletnich ram finansowych w celu dalszej poprawy powiązań działalności humanitarnej/rozwijowej;

43. podkreśla wagę zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi dla odporności w czterech obszarach priorytetowych: 1) zrozumienie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, 2) wzmocnienie zarządzania ryzykiem, aby dać sobie radę z ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, 3) inwestowanie w zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi dla odporności planów awaryjnych i systemów wczesnego ostrzegania, oraz 4) zwiększenie gotowości na wypadek katastrofy w celu skutecznej reakcji i „lepsze odbudowywanie” w zakresie odzyskiwania, naprawy i odbudowy;

44. apeluje do państw członkowskich UE i innych darczyńców o wzmacnianie i rozwijanie krajowych ram prawnych dla działań humanitarnych i redukcji ryzyka występowania katastrof oraz rozwijania gotowości w oparciu o reguły, prawa i zasady interwencji międzynarodowych w przypadku katastrof; podkreśla, że gotowość na wypadek katastrofy, zmniejszenie ryzyka i odporność powinny być systematycznie włączane do planów reagowania przekazywanych przez administracje lokalne, regionalne i krajowe, przemysł oraz społeczeństwo obywatelskie, a jednocześnie powinny być wsparte wystarczającym finansowaniem i zwiększoną innowacyjnością w zakresie prognozowania i modelowania zarządzania ryzykiem;

45. apeluje do Światowego Szczytu Humanitarnego o położenie zdecydowanego nacisku na kwestię zmian klimatycznych i działań humanitarnych; uważa, że powinno to obejmować planowanie i budowanie odporności na skutki zmian klimatycznych, w tym przemieszczeń i migracji wywołanych zmianą klimatu, we wszystkich odnośnych aspektach prowadzenia polityki na szczeblu regionalnym i globalnym; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie do podjęcia bardziej odważnych decyzji politycznych na rzecz walki ze zmianami klimatu;

Transformacja poprzez innowacje

46. podkreśla, że innowacje powinny czerpać z wielu źródeł, w szczególności z wiedzy ludzi dotkniętych kryzysami, społeczeństwa obywatelskiego i lokalnych społeczności znajdujących się na pierwszej linii działań podejmowanych w ramach reagowania na kryzys; podkreśla znaczenie minimalnych standardów humanitarnych dla poprawy podstawowych usług publicznych, takich jak edukacja, żywność, zdrowie, schronienie, woda i kanalizacja we wszystkich działaniach humanitarnych; uważa, że partnerstwa publiczno-prywatne i międzysektorowe – jeśli zarówno sektor publiczny, jak i prywatny podzielają wspólne wartości i priorytety, dostosowujące cele biznesowe do unijnych celów na rzecz rozwoju, a także respektują międzynarodowe standardy w zakresie skuteczności rozwoju – mogą być środkiem pozwalającym na uzupełnienie publicznych sposobów reagowania na rosnące potrzeby humanitarne; zauważa, że pomoc w postaci gotówki, jeżeli jest odpowiednio dostosowana do zasad skuteczności pomocy, jest efektywnym przykładem innowacji w pomocy humanitarnej;

47. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady w sprawie wspólnych zasad dotyczących pomocy gotówkowej na różne cele w ramach reakcji na potrzeby humanitarne; przyznaje, że podczas gdy tylko niewielka część pomocy humanitarnej jest obecnie gotówkowa, korzystanie z pomocy gotówkowej ma znaczący potencjał jako innowacyjny, szanujący godność, bezpieczny, uwzględniający płeć, elastyczny i efektywny kosztowo sposób na pokrycie nadzwyczajnych podstawowych potrzeb osób najbardziej zagrożonych; apeluje do UE i państw członkowskich o promowanie wspólnych zasad i stosowanie bezwarunkowej pomocy gotówkowej w oparciu o analizę kontekstu i reakcji przy jednoczesnym wspieraniu mechanizmu monitorowania, w ramach przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego;

Środa, 16 grudnia 2015 r.

48. apeluje do UE o promowanie i wspieranie globalnego sojuszu humanitarnej innowacji w celu opracowania podzielanego na całym świecie podejścia etycznego zgodnego z zasadami humanitarnymi i zasadami ONZ dotyczącymi innowacji i technologii w rozwoju w celu zagwarantowania, by wszystkie inwestycje w innowacje humanitarne dążyły do poprawy rezultatów dla ludności dotkniętej kryzysami; apeluje o ustanowienie funduszy innowacji humanitarnej na poziomie regionalnym i krajowym;

49. uznaje, że innowacje mogą odgrywać ważną rolę w odpowiedzi na nowe wyzwania, a także w poprawie istniejących programów, poprzez integrację nowych rozwiązań w innych sektorach w celu opracowywania, zwiększania skali i tworzenia modeli, które dokonają przełomu w obliczu wyzwań humanitarnych;

50. podkreśla rolę nowych technologii i innowacyjnych narzędzi cyfrowych w zakresie organizacji i świadczenia pomocy humanitarnej, szczególnie w odniesieniu do dostawy i śledzenia pomocy, nadzoru pod kątem klęsk żywiołowych, wymiany informacji, koordynacji między darczyńcami i ułatwiania stosunków między agencjami pomocy i samorządami lokalnymi, w szczególności w odległych obszarach i strefach katastrofy; podkreśla, że Afryka, a zwłaszcza Afryka Subsaharyjska, przechodzi obecnie mobilną rewolucję cyfrową z gwałtownym wzrostem abonamentów komórkowych (i korzystaniem z internetu przy pomocy urządzeń mobilnych), co czyni takie narzędzia i usługi kluczowymi dla wprowadzenia systemów wczesnego ostrzegania i dla zapewnienia szybkiej informacji w sprawach zdrowia, obszarów niebezpiecznych i kontaktów z pomocą;

51. apeluje do Komisji i państw członkowskich UE o wsparcie, z poszanowaniem zasad humanitarnych i norm etycznych, dla zaangażowania przedsiębiorstw, zwłaszcza MSP, poprzez opracowanie przewodnika biznesowego dla działań i promowania lokalnych i regionalnych platform partnerskich w celu zorganizowanego, skoordynowanego i zrównoważonego zaangażowania przedsiębiorstw w sytuacjach kryzysowych; zachęca państwa członkowskie do lepszego włączania przedsiębiorstw w odnośne krajowe plany reagowania kryzysowego i mechanizmy odpowiedzialności;

52. apeluje do UE o zbadanie i stymulowanie partnerstw z podmiotami rozpoczynającymi działalność gospodarczą oraz z firmami ubezpieczeniowymi i technologicznymi, między innymi w celu opracowania narzędzi służących gotowości i wdrożeniu w sytuacjach kryzysowych; podkreśla konieczność wspierania i dalszego rozwoju globalnego mapowania przez Biuro ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) dostępnych zasobów i możliwości sektora prywatnego w celu zwiększenia współpracy technicznej dla potrzeb reagowania na katastrofy;

53. apeluje do UE i jej partnerów humanitarnych o poparcie, w kontekście Światowego Szczytu Humanitarnego, kwestii lepszego zaangażowania młodych ludzi w gotowość do niesienia pomocy humanitarnej i proces odbudowy oraz promowanie programów wolontariatu;

54. podkreśla ważną rolę, jaką może odegrać program „Wolontariusze pomocy UE” we wprowadzaniu w życie decyzji, które zostaną podjęte przez przyszły Światowy Szczyt Humanitarny, a także w kontekście zmienionego konsensusu humanitarnego UE; podkreśla, że doświadczenie wolontariuszy oraz innych działaczy humanitarnych może odgrywać istotną rolę w ustanowieniu najlepszych praktyk i narzędzi wdrożeniowych;

55. apeluje do UE i państw członkowskich o promowanie na Światowym Szczycie Humanitarnym ważnej roli rzecznictwa humanitarnego, jako że może to być skutecznym sposobem na wzmocnienie ochrony i innowacji;

56. podkreśla, że zobowiązania podjęte w Stambule muszą być realizowane na poziomie UE i jej państw członkowskich; w związku z tym apeluje do UE i jej państw członkowskich o opracowanie, wspólnie z organizacjami humanitarnymi, programu na rzecz realizacji wyników szczytu po Stambule; podkreśla potrzebę zapewnienia przewidywalnego i terminowego finansowania pomocy humanitarnej z budżetu UE poprzez zapewnienie, że środkom na zobowiązania humanitarne UE będzie systematycznie w pełni odpowiadać jednakowa kwota środków na płatności;

57. apeluje o spójny i solidny nowy plan działania Europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej, który gwarantuje bezstronne i skuteczne europejskie działania humanitarne, dostosowane do lokalnego kontekstu, a jednocześnie dostosowane do wieku i płci oraz prowadzone bez dyskryminacji i proporcjonalnie do potrzeb;

o

o o

58. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, jak również Sekretarzowi Generalnemu ONZ.